

Първа страница > Намери професионалист в Правото > Типове професии в Правото

Видове юридически професии

Austria

Настоящата страница предоставя информация за юридическите професии в Австрия.

Юридически професии — въведение

Понастоящем (по данни към 2023 г.) около **1850 професионални съдии** са назначени в системата на „общите съдилища“, т.е. разглеждат граждански, наказателни, трудовоправни дела и дела, свързани със социалното право (**посочената цифра включва активни позиции при пълно работно време, включително във Върховния съд**). Около **700 практикуващи юристи** в съдебната система отговарят за значителна част от съдебната власт. Има и около **600 професионални съдии в административните съдилища**.

Също така по определени дела се ангажират **непрофесионалисти**, които работят на доброволни начала. Те включват непрофесионални съдии или съдебни заседатели по наказателни дела и членове на съдебния състав със специални експертни познания, които работят по търговски дела, трудовоправни дела и дела, свързани със социалното право, както и по някои административни производства.

Има около **480 прокурори** (по данни към 2023 г. **представляващи активни позиции при пълно работно време, включително в Главната прокуратура, с изключение на централния орган**).

3799 души са наети в системата на местата за лишаване от свобода (по данни към 1 септември 2019 г., **представляващи активни позиции при пълно работно време, включително членове на дирекция „Места за лишаване от свобода“**); този брой включва общо **3214 надзиратели** (включително лицата, занимаващи се с обучение).

1. Съдии

Обучение и назначаване на съдии

Лицата, които желаят да станат съдии в **системата на общите съдилища**, трябва да имат най-малко 4 години професионален опит като юристи и да са положили успешно изпит за съдийска длъжност след завършване на обучение по право.

Част от професионалния стаж е подготвителен съдебен стаж за срок от най-малко 7 месеца (съдебна практика, по-рано наричана „съдебна година“), на какъвто имат право завършилите жени и който се явява предпоставка за всички, които желаят да работят като адвокат или нотариус.

Останалата част от задължителния професионален стаж обикновено се придобива чрез специална съдебна подготовка като стажант-съдия в рамките на съдебна практика, но може да се придобие и в друга област на юридическата професия, например като стажант-юрист.

Всяка година около 100 стажант-юристи се допускат до подготвително обучение. Подготвителният съдебен стаж (включително съдебната практика) по принцип продължава 4 години и се провежда в районни съдилища, окръжни съдилища, прокуратури, места за лишаване от свобода, центрове за закрила или подпомагане на жертви на престъпления или в адвокатски кантори, нотариални кантори или финансовата прокуратура.

Част от стажа може също да се проведе в апелативен съд, Върховния съд, Федералното министерство на правосъдието, Дирекция „Места за лишаване от свобода“, пробационни центрове, асоциации на законови попечители или служби за социално подпомагане на млади хора, службата на комисаря по правна защита или във финансовия сектор (например в подходящи предприятия). Подготвителният съдебен стаж завършва с изпит за заемане на съдебна длъжност. За лица, които променят своето кариерно развитие след придобиване на професионален опит в други юридически професии, срокът на обучение се намалява съответно. Лице, което вече е положило изпит за юрист или нотариус, трябва да се яви само на допълнителен изпит, а не на изпит за съдийска длъжност.

След като са издържали успешно изпита за съдебна длъжност, кандидатите за съдии трябва да кандидатстват за свободни длъжности за съдии или прокурори.

В системата на **административните съдилища** няма подготвителен съдебен стаж; но административните съдии трябва да имат най-малко 5 години професионален опит (например стаж в административен орган) и не полагат изпит.

Съдиите в общите съдилища могат да се прехвърлят в административните съдилища. Административните съдии също могат да бъдат назначавани за съдии в общите съдилища, след като придобият петгодишен стаж в административните съдилища.

Назначаването на длъжността съдия или прокурор обикновено се извършва от федералния министър на правосъдието. Правото да назначава е запазено за президента на страната само за определени функции. За разлика от това, съдиите в окръжните административни съдилища се назначават от управата на съответната провинция. За съдии или прокурори могат да бъдат назначавани само австрийски граждани.

Статут на съдиите

Съдиите, назначени в **общите федерални съдилища и административните съдилища**, са федерални служители. В допълнение към Федералната конституция (*Bundes-Verfassungsgesetz (B-VG)*), **Законът за професионалната дейност на съдиите и прокуратурата (*Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz (RSiDG)*)** е основният източник на правото по отношение на образованието и професионалния статут на съдиите. Голям брой разпоредби на този закон (включително например относно дисциплинарните производства и длъжностните характеристики) са формулирани както за съдиите, така и за прокурорите.

Съдиите, назначени в **областните административни съдилища (*Landesverwaltungsgerichten*)**, са държавни служители на съответната провинция. Техният професионален статут е регламентиран във Федералната конституция и в специалното законодателство на отделните провинции.

Всички професионални съдии се назначават за неограничен срок и се пенсионира в края на месеца, в който навършват 65-годишна възраст.

В съответствие с членове 87 и 88 от Федералната конституция, при тълкуването на закона и вземането на решения по съдебни дела съдиите действат като независими представители на държавата. Тази независимост се изразява в независимост на съдиите от всякакви разпореджания (материална независимост), както и в невъзможност да бъдат отстранени или прехвърляни на друга длъжност (лична независимост). Съдиите се подчиняват само на закона и вземат решения въз основа на своите лични правни убеждения. Също така те не са обвързани от предходни решения на други съдилища по сходни правни въпроси (прецеденти).

Освен когато се пенсионира след навършването на законоустановената възраст, съдиите могат да бъдат отстранени от служба или прехвърляни на друга длъжност, или пенсионираны против волята им само в случаите и по реда, предвидени от закона и въз основа на официален съдебен акт (член 88 от Федералната конституция).

Специалният статут на съдиите съгласно Конституцията е приложим само при изпълнение на техните съдебни задължения (при осъществяване на всички съдебни дейности, определени по закон или по силата на системата за разпределяне на работата), но не и при административното управление на съдилищата, което също се извършва от съдии. Изключения представляват въпросите, разглеждани в съдебен състав или в комисии (като например разпределяне на дела и предложения за назначения). В останалите случаи те се подчиняват на инструкциите на своите ръководители. Разпределянето на съдебната работа осигурява зачитането на правото на съдебен процес, признато от конституцията.

Роля и задължения

Съдиите са натоварени с **решаването на спорове по гражданскоправни и наказателни дела**. По въпросите от административноправен и конституционноправен характер те изпълняват ролята на **упражняващи контрол върху администрацията и пазители на Конституцията**.

Отговорност пред закона

Дисциплинарен съд: съдия, който виновно нарушава своите професионални и етични задължения, е отговорен пред дисциплинарния съд. Дисциплинарният съд за съдиите от общите съдилища е учреден към съответния апелативен съд или Върховния съд и се състои единствено от съдии. Дисциплинарният съд е компетентен също така по въпросите, свързани с професионални нарушения от страна на прокурори. Същите дисциплинарни разпоредби, с малки изключения, се прилагат за съдиите във федералните административни съдилища. За разлика от това, дисциплинарните правила за съдиите от областните административни съдилища се съдържат в законодателството на съответната провинция. Наказателен съд: съдия (или прокурор), който при виновно неизпълнение на професионалните си задължения извърши и престъпление, е отговорен пред наказателния съд (например в случай на злоупотреба със служебно положение).

Граждански съд: Страна, която е понесла загуби вследствие на незаконно и виновно поведение на съдия (или, ако е приложимо, на прокурор), може да предяви иск за обезщетение срещу държавата. Държавата може да предяви регресен иск срещу съдията (или прокурора) в случай на умишлени действия или груба небрежност.

2. Прокурори

Организационна структура

Като цяло йерархичната организация на службата на прокуратурата съответства на организацията на съдилищата. Във всеки от 16-те съдилища от първа инстанция с компетентност по наказателни дела има служба на прокуратурата. Освен това действа и прокурорска служба за борба с икономическите престъпления и корупцията (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft*) с компетентност за цяла Австрия. Към всеки апелативен съд има служба на старшите прокурори, а към Върховния съд — Главна прокуратура. Службите на старшите прокурори и Главната прокуратура са пряко подчинени на федералния министър на правосъдието.

Обучение и назначаване на прокурори

Обучението на прокурорите съответства на това на професионалните съдии в общите съдилища. Само лице, което отговаря и на изискванията за назначаване на длъжност съдия, може да бъде назначено като прокурор. Свободните постоянни позиции за прокурори, както постоянните позиции за съдии, трябва да се обявят публично, за да бъдат попълнени. Право да назначава прокурорите има федералният президент, но както в случая със съдиите, президентът може да делегира това право на федералния министър на правосъдието по отношение на по-голяма част от постоянните позиции за прокурори.

Статут на прокурорите

Службите на прокуратурата са съдебни органи, които са отделени, **но не са независими** от съдилищата. Те имат йерархична структура и се подчиняват на инструкциите на службите на старшите прокурори и преди всичко на инструкциите на федералния министър на правосъдието. Съществуват **прецизни законови правила, уреждащи правото да се дават указания**. Указанията на службите на старшите прокурори или на федералния министър на правосъдието могат да се дават само в писмена форма и трябва да са придружени с мотиви. Освен това получените указания трябва да бъдат регистрирани в досието по наказателното дело. Преди да даде указания, федералният министър на правосъдието трябва да проведе консултации с консултативен съвет по указанията (*Weisungsrat*). Федералният министър на правосъдието носи министерска отговорност и е задължен да предоставя информация на парламента, пред който се отчита. Служителите в отделните прокурорски служби трябва да спазват указанията, дадени от ръководителя на съответната прокуратура. Ако те обаче преценят, че дадено указание противоречи на закона, имат право да изискат писмено указание и могат да поискат дори да бъдат освободени от задължението да работят по въпросното наказателно дело.

Роля и задължения

Службите на прокуратурата са специални **органи, отделени от съдилищата**. Тяхната роля е да **защитават обществения интерес при наказателното правораздаване**. В това число те отговарят за **наказателното разследване**. Освен това отговарят за повдигане и поддържане на обвинението по наказателни производства. Затова те са наричани също и **обвинителни органи**.

Прокурорите отговарят за **повдигането и поддържането на обвинения** пред окръжните съдилища и пред районните съдилища в района на съответния окръжен съд. По принцип **районните прокурори** поддържат обвинението пред съответните районни съдилища. Те са длъжностни лица с експертни познания, но не е задължително да имат академична степен.

Специално място заема прокурорската служба за борба с икономическите престъпления и корупцията, чиято компетентност за цялата страна обхваща най-вече злоупотреби, извършени от държавни служители, и икономически престъпления за суми, надвишаващи 5 000 000 EUR. В обхвата на нейната компетентност попадат също така финансовите престъпления за суми над 5 000 000 EUR, квалифицираните състави на престъплението измама спрямо системата на социалното осигуряване (*kridaträchtiges Verhalten*) и inter alia правонарушения съгласно Закона за акционерните дружества или Закона за дружествата с ограничена отговорност, извършени в големи предприятия със съответния размер (с дружествен капитал от най-малко 5 000 000 EUR или с повече от 2000 служители).

Службите на старшите прокурори стоят по-високо в йерархията спрямо службите на прокуратурата и са учредени към апелативните съдилища във Виена, Грац, Линц и Инсбрук. Освен че изпълняват функциите по **поддържане на обвинения пред апелативния съд**, те отговарят също и за **надзора над всички прокурорски служби в своя съдебен район** и са пряко подчинени на федералния министър на правосъдието.

Главната прокуратура, създадена към Върховния съд, от своя страна заема специално място. Тя е **пряко отговорна пред федералния министър на правосъдието** и сама по себе си няма право да дава указания на прокурорските служби и службите на старшите прокурори. Освен това тя не внася обвинителни актове, а нейната задача е да **подпомага работата на Върховния съд**. Тя е оправомощена най-вече да внася жалби за недействителност в интерес на спазването на закона по наказателни дела, по които страните (повече) нямат възможност за обжалване. Следователно Главната прокуратура изпълнява важна функция, като опазва **единството на закона** и гарантира **правната сигурност** в областта на наказателните дела.

Отговорност пред закона

Дисциплинарната, наказателната и гражданската отговорност на прокурорите е уредена по същия начин като тази на съдиите в общите съдилища.

3. Съдебни секретари

Организационна структура

В Австрия съдебните секретари (*Diplomrechtspfleger*innen*) са основен стълб на съдебната система. Понастоящем повече от 80 % от всички решения на съда от първа инстанция по гражданскоправни дела са поети от над 700 съдебни секретари.

Обучение на съдебните секретари

За обучение за съдебен секретар се допускат само съдебни служители, които са положили успешно зрелостен изпит при завършване на средно училище или след получаване на професионална квалификация са приети на стаж в съдебния секретариат. Обучението продължава 3 години и включва съдебна работа, в това число изготвянето на разпореждания в съответната сфера на дейност, участие в основен и специализиран професионален курс, както и успешно полагане на съответните изпити. След успешно полагане на изпита за секретар и ако са изпълнени изискванията, посочени в раздел 3 на Закона за съдебните секретари (*Rechtspflegergesetz*), кандидатът за съдебен секретар получава диплома, издадена от федералния министър на правосъдието. В дипломата трябва да се посочи сферата на дейност. Получавайки тази диплома, кандидатът за съдебен секретар придобива правото да извършва съдебната работа, която попада в неговата сфера на дейност в рамките на съответната федерална територия, и следователно може да работи като съдебен секретар.

Председателят на апелативния съд трябва впоследствие да определи съда, в който съответният съдебен служител да бъде назначен като секретар и, ако е приложимо, за какъв период. В рамките на така определен съд секретарят се зачислява от управителния орган (председателят на съда) към отдел, ръководен от съдия, или, ако е приложимо, към няколко отдела.

Статут на съдебните секретари

Съдебните секретари са специално обучени съдебни служители, на които на основание член 87а от Федералната конституция на Австрия и австрийския закон за съдебните секретари може да бъде възложено изпълнението на точно определена работа във връзка с граждански дела на първа инстанция. При изпълнение на тази функция за тях са задължителни единствено указанията на съдията, отговарящ за делото съгласно разпределението на съдебната работа. По всяко време съдията има право да поеме повторно работата по делото. Постановленията на съдебните секретари подлежат на обжалване също като решенията на съдиите.

На практика съдебните секретари разполагат с голяма независимост в своята работа. Указанията от страна на съдията не са обичайна практика и се издават изключително рядко.

Роля и задължения

Съдебните секретари се назначават за работа в следните области:

гражданско процесуално право, принудително изпълнение и дела за несъстоятелност (процедури по уреждане на дълга) ;

несъстезателни производства;

дела, свързани с поземлени регистри и корабни регистри;

дела, свързани с фирмени регистри.

Всяка от тези работни области изисква специално обучение и официално назначаване като съдебен секретар за съответната работна област.

Разпределяне на отговорностите между съдии и съдебни секретари

Сферата на дейност на съдебните секретари не включва всички дейности и решения в горепосочените работни области. Съдебната работа, която попада в сферата на дейност на съдебните секретари, е изрично посочена в Закона за съдебните секретари, като обхватът на сферата на дейност се различава при отделните работни области.

В Закона за съдебните секретари се определят сфери на дейност за отделните области на работа, с което на съдебните секретари се възлагат конкретни отговорности (например сферата на дейност по дела за неплатежоспособност включва дела за несъстоятелност пред районните съдилища). Разбира се, някои отговорности са запазени за съдиите.

Освен това всяка сфера на дейност включва, наред с другото, провеждане на процедури за „заповед за плащане“, потвърждаване на влизането в сила и изпълняемостта на съдебни решения в съответната сфера на дейност, решения по заявления за правна помощ в рамките на процедурите, протичащи пред съдебните секретари, и извършване на официални действия въз основа на искания за съдебна помощ от национален съд или национален орган.

4. Адвокати

Общи положения

Адвокатите са квалифицирани и упълномощени да представляват страните във всички съдебни и извънсъдебни производства по въпроси от публичен или частен характер пред всички съдилища и публични органи на Австрия.

Лице, което желае да практикува като адвокат в Австрия, не се нуждае от официално назначение, но за упражняване на адвокатската професия трябва да бъдат изпълнени изискванията, посочени по-долу.

Основната правна уредба се съдържа в Закона за адвокатурата (*Rechtsanwaltsordnung (RAO)*), Държавен вестник на Австрия (RGBI) № 96/1896; Дисциплинарния устав на адвокатите и кандидатите за адвокати (*Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter (DSt)*), Държавен вестник на Австрия (BGBl) № 474/1990; Федералния закон за хонорарите на юристите (*Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif (RATG)*), Държавен вестник на Австрия (BGBl) № 189/1969; Закона за изпита за достъп до адвокатската професия (*Rechtsanwaltsprüfungsgesetz (RAPG)*), Държавен вестник на Австрия (BGBl) № 556/1985; и Федералния закон за свободата на предоставяне на услуги и осъществяването на дейност от европейски адвокати и предоставянето на правни услуги в Австрия от адвокати с международна практика (*Bundesgesetz über den freien Dienstleistungsverkehr und die Niederlassung von europäischen Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälten sowie die Erbringung von Rechtsdienstleistungen durch international tätige Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte in Österreich (EIRAG)*), Държавен вестник на Австрия (BGBl). I № 27/2000.

Изисквания за професионална практика

Лице, което желае да упражнява адвокатската професия, най-напред трябва да завърши обучение по австрийско право, след което да докаже, че в продължение на най-малко 5 години се е занимавало с професионална юридическа дейност, като поне 7 месеца от тях е работило в съд или в прокурорска служба и 3 години в кантора на австрийски адвокат като кандидат за адвокат.

Изпитът за адвокати, чието успешно полагане е условие за практикуване на адвокатската професия, може да бъде положен след практически стаж от 3 години, от които най-малко 7 месеца да са били прекарани в съд и най-малко 2 години в адвокатска кантора. За полагането на изпита съществува и изискването за участие в обучителни курсове за кандидати за адвокати, определени като задължителни от адвокатската колегия.

Лице, което отговаря на изискванията, може да бъде вписано в регистъра на съответната адвокатска колегия, в чийто район ще практикува.

При определени условия чуждестранен адвокат, гражданин на държава — членка на Европейския съюз, на друга договаряща държава по Споразумението за Европейското икономическо пространство или на Швейцария, има право:

да осъществява дейност като адвокат в Австрия за определен период от време;

да кандидатства за вписване в регистъра на съответната адвокатска колегия (след успешно полагане на изпит за правоспособност); или

без да полага предварителен изпит за правоспособност, веднага да започне своя практика в Австрия, като използва професионалното звание, което е имал в държавата на произход, и да бъде напълно интегриран в австрийската адвокатска професия след тригодишна реална и редовна професионална практика в Австрия.

При определени обстоятелства член на адвокатска колегия на държава, присъединила се към Общото споразумение за търговията с услуги (ГАТС), също може временно да упражнява дадена точно определена дейност като адвокат в Австрия.

Отговорност пред закона

Адвокати, които нарушават своите професионални задължения или накърняват престижа на професията, са отговорни пред дисциплинарния съвет, избран от местната адвокатска колегия. Санкциите, които могат да бъдат наложени от дисциплинарния съвет, могат да се състоят дори в отписване на съответното лице от регистъра на адвокатурата. Решенията на втора инстанция се вземат от Върховния съд в четиричленен състав, състоящ се от двама съдии от Върховния съд и двама адвокати.

Освен това адвокатите, разбира се, носят също и наказателна и гражданска отговорност.

Адвокатска колегия, Национална адвокатска колегия на Австрия

Всички адвокати от дадена провинция, вписани в нейния регистър, формират адвокатска колегия (*Rechtsanwaltskammer*). Адвокатските колегии представляват публичноправни юридически лица и автономни самоуправляващи се органи.

Интересите на австрийските адвокати като цяло се представляват на федерално ниво от Националната адвокатска колегия на Австрия (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). Тя е съставена от девет австрийски адвокатски колегии, а в нейното Общо събрание участват представители на адвокатските колегии (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Нотариуси

Общи положения

Нотариусите, като независима и безпристрастна институция за превантивно правораздаване, предлагат съдействие на нуждаещите се от правни услуги за целите на уреждането на техните частноправни отношения.

Основно тяхно задължение е да участват в извършването на правни действия и да предоставят помощ на гражданите по правни въпроси.

Нотариусите изготвят нотариални актове, съхраняват вещи на трети страни, изготвят частноправни актове и представляват страните, главно в несъстезателни производства. Нотариусите изпълняват и функцията на представители на съда при несъстезателни производства. По-специално, те са търсени за консултации в качеството им на „съдебни комисари“ при производства относно наследство и завещания.

Нотариусите гарантират правната сигурност относно имуществото на починали лица, както и че това имущество ще бъде прехвърлено на лицата, които имат право да го получат. Тази дейност изисква специални познания относно закона за наследството и относно несъстезателните производства, което означава също, че хората винаги се обръщат към нотариусите за консултация при формулирането на техните завещания и по принцип за съвети и представителство по наследствени въпроси.

Нотариусите изпълняват публична функция, но не са държавни служители. Те поемат търговския риск да открият кантора, в която да практикуват, но не осъществяват стопанска дейност. Те могат да се сравнят с лицата, практикуващи свободни професии, но когато изпълняват функции на съдебни комисари, те са съдебни служители. Дейността им като нотариуси е основно занимание и не може да се съчетава с адвокатска дейност. Промените в броя на нотариалните длъжности и местонахождението на нотариалните кантори се извършват по силата на наредба на федералния министър на правосъдието. В Австрия съществуват 536 нотариални кантори (към април 2023 г.).

Основната правна уредба за тази дейност се съдържа в Кодекса за нотариалната дейност (*Notariatsordnung (NO)*), Държавен вестник на Австрия № 75/1871; Закона за нотариалните актове (*Notariatsaktsgesetz*), Държавен вестник на Австрия № 76/1871; Закона за хонорарите на нотариусите (*Notariatstarifgesetz (NTG)*), Държавен вестник на Австрия № 576/1973; Закона за изпита за нотариуси (*Notariatsprüfungsgesetz (NPG)*), Държавен вестник на Австрия № 522/1987; Закона за съдебните комисари (*Gerichtskommissärsgesetz (GKG)*), Държавен вестник на Австрия № 343/1970; и Закона за хонорарите на нотариусите, извършващи дейност като съдебни комисари (*Gerichtskommissionstarifgesetz (GKTG)*), Държавен вестник на Австрия № 108/1971.

Обучение

Лице, което е завършило обучението си по право (по австрийско право) и проявява интерес към професията нотариус, трябва да потърси нотариус, който да го приеме като служител и да впише името му в регистъра на кандидатите за нотариуси.

Вписването в регистъра на кандидатите за нотариуси, поддържан от съответната нотариална камара, е допустимо само ако съответното лице има седеммесечен стаж като практикуващ юрист в съда или в прокурорска служба и към момента на първото му вписване в регистъра на кандидатите за нотариуси все още не е навършило 35-годишна възраст.

За да бъде допуснат до изпита за нотариуси, кандидатът трябва да участва в обучителните курсове, определени като задължителни от нотариалната камара.

Изпитът за нотариус трябва да бъде положен в две части.

Кандидатът за нотариус може да се яви на първата част от изпита 18 месеца след подаването на кандидатурата му, но не по-късно от края на петата година от кандидатстването; в противен случай името на кандидата се заличава от регистъра.

На втората част от изпита кандидатът може да се яви след допълнителен стаж от най-малко 1 година като кандидат за нотариус. Втората част от изпита за нотариус трябва да бъде взета не по-късно от края на десетата година от подаването на кандидатурата; в противен случай името на кандидата се заличава от регистъра.

Назначаване

Длъжностите за нотариуси, които са оваканти или са новооткрити, трябва да се обявят публично преди да бъдат попълнени. Законът (раздел 6 от австрийския Кодекс за нотариалната дейност) изисква, *inter alia*, кандидатите за длъжността нотариус да са:

граждани на държава —членка на ЕС, или на държава от ЕИП, или на Швейцария,

успешно да са завършили обучението си по австрийско право,

да са положили успешно изпита за нотариуси; и

да са в състояние да докажат, че имат седемгодишен стаж в упражняване на юридическа професия, включително най-малко тригодишен стаж като кандидати за нотариуси след полагането на изпита за нотариус.

Тези основни изисквания не дават обаче правото за назначаване като нотариус. В процедурата по назначаване кандидатите се оценяват и класират от нотариалната камара, която има съответната местна компетентност, и впоследствие от отделите за подбор на персонал към съответните окръжен и апелативен съд, като продължителността на професионалната практика е от решаващо значение. Нотариалната камара и двата отдела за подбор на персонала представят на федералния министър на правосъдието по едно предложение, съдържащо имената на трима кандидати. Въпреки че министърът не е обвързан с предложенията, той практически назначава само класираните кандидати.

Нотариусите могат да практикуват до 31 януари на календарната година, която следва годината на навършване на седемдесетгодишна възраст. Недопустимо е прехвърлянето на нотариус на друга нотариална длъжност.

Надзор над дейността на нотариусите; Отговорност пред закона

Поради задълженията им, свързани с изготвянето на публични актове и като съдебни комисари, нотариусите са обект на особен надзор.

Осъществяването на надзора над дейността на нотариусите е отговорност на федералния министър на правосъдието, на администрацията на съдебната власт и, пряко — на нотариалната камара.

За нотариусите се прилага специално дисциплинарно законодателство. Дисциплинарните нарушения се наказват на първа инстанция от апелативния съд, в качеството му на дисциплинарен съд за нотариуси, и на втора инстанция от Върховния съд, в качеството му на дисциплинарен съд за нотариусите. В съставите, които разглеждат делата, трябва при всички случаи да участват и нотариуси. Списъкът със санкции, които могат да бъдат наложени от дисциплинарния съд, включва дори отнемане на правото на упражняване на професията. Санкциите за административни нарушения, които не съставляват престъпления, се налагат от нотариалната камара.

Освен дисциплинарна отговорност нотариусите, разбира се, носят също наказателна и гражданска отговорност.

В случаите, когато нотариусите действат като съдебни комисари, те се считат за държавни служители за целите на наказателното право и следователно носят отговорност за престъпления по служба, включващи по-конкретно злоупотреба със служебно положение. Тяхната отговорност съгласно гражданското право се регулира по различен начин. Ако действат в качеството си на съдебни комисари, те са субект на същите разпоредби относно отговорността като съдиите и прокурорите. По тази причина страните не могат да завеждат директно иски срещу тях, а трябва да предявят исковите си за обезщетение срещу държавата. Държавата може да заведе регресен иск в случай на умишлени деяния или груба небрежност. Извън дейността си като съдебни комисари, те отговарят пряко пред страните съгласно гражданското право.

Нотариални колегии, Национална нотариална камара на Австрия

Нотариусите, практикуващи във федерална провинция или вписани като кандидати за нотариуси в регистъра на кандидатите за нотариуси в тази федерална провинция, формират нотариална колегия. Федералните провинции Виена, Долна Австрия и Бургенланд имат обща колегия, както и федералните провинции Тирол и Форарлберг.

Колегията отговаря за запазването на честта и достойнството на професията и за представляване на нейните интереси.

Всяка нотариална колегия трябва да избере нотариална камара измежду своите членове. Съставът на нотариалната камара включва един нотариус, изпълняващ функциите на председател, както и шестима други нотариуси (дванадесет във Виена) и трима кандидати за нотариуси (шест във Виена) като членове.

Националната нотариална камара на Австрия ([Österreichische Notariatskammer](#)) се състои от нотариалните камари на федералните провинции.

Националната нотариална камара на Австрия е компетентна да представлява нотариусите и да защитава техните права и интереси по въпроси, засягащи австрийските нотариуси като цяло, или по въпроси, чиито обхват надхвърля рамките на компетенциите на отделните нотариални камари.

Връзки по темата

Юридически професии — Австрия

Последна актуализация: 26/10/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.